

Dansk Journalistforbund
Mrk.: Cavling
Gammel Strand 46
1202 København K

POLITIKEN

Rådhuspladsen 37
DK-1785 København V

Tlf: +45 3311 8511
www.politiken.dk

København, 27. oktober 2022

Indstilling af Journalist Noa Moustén Haimoff, fotograf Jacob Ehrbahn og layouter Rasmus Vendrup til Cavlingprisen for "Min voldtægt"

Der er kun kroppen, stedet og historien tilbage

Journalist Noa Moustén Haimoff, fotograf Jacob Ehrbahn og layouter Rasmus Vendrup har i kraft af et helt unikt journalistisk greb givet 10 kvinder mulighed for at fortælle, hvad et overgreb har efterladt i dem i 'Min voldtægt.'

Du har aldrig set noget lignende. I hvert fald ikke i en dansk avis. Billedserien i Politikens søndagssektion PS og på politikken.dk den 13. januar er mareridtsagtige. Hvorfor dog udsætte voldtægtsoffer for det mulige traume at lade sig fotografere nøgen, hvor overgrebet fandt sted og genfortælle historien i detaljer?

Fotografierne er ikke et kunstprojekt om voldtægt. De er heller ikke en rekonstruktion af et overgreb. Det er fotojournalistik. Med sit enkle sort-hvide formsprog – og kvindernes nøgterne fortællinger – er alt overflødigt fjernet. Farverne og tøjet, som vi er vant til at se, er væk. Der er kun kroppen, stedet og historien tilbage.

Kvinderne på billederne har arbejdet tæt sammen med fotografen og journalisten om, hvordan de vil stå, ligge eller sidde. Man kan med andre ord sige, at rammen var sat, men det nye opstår i samspillet mellem de tre. I det tillidsfulde rum, der opstod, har de forsøgt at formidle en smertefuld stemning, så vi kan mærke den, når vi ser på hvert enkelt fotografi og læser kvindernes fortælling.

Det er umuligt at adskille billederne fra teksten. Når vores hjerner kobler fotografierne af nøgne kroppe sammen med de horrible historier, som kvinderne fortæller, kan vi begynde at fatte bare en flig af kvindernes traumer.

Det anslås, at der årligt er omkring 12.000 kvinder, som bliver udsat for voldtægt eller voldtægtsforsøg i Danmark. Alle overgrebene er forskellige, men fælles for dem er, at de har følger. Følelser, reaktioner og måden at leve videre på er forskellige, men skyld, skam og at føle sig alene går igen.

30 personer henvendte sig på et opslag, da Politiken i sin tid søgte kvinder, der ville fortælle om deres oplevelser, og som ønskede at lade sig fotografere det sted, hvor voldtægten fandt sted. De kvinder, der medvirkede, har på et hvilket som helst tidspunkt haft mulighed for at trække sig, hvis de har ønsket det. Fra Facebook-opslaget blev delt til publiceringen af 10 af kvinders historie, gik der flere måneder.

'Min voldtægt' har på overraskende og original vis givet de deltagende kvinder en stemme og ejerskab over deres historie, samtidig med at det med al tydelighed viser, at der ikke findes én type voldtægt, én type voldtægtsmand eller én type voldtægtsoffer.

Med venlig hilsen

Christian Ilsøe, Redaktør PS

Peter Hove Olesen, Fotochef

